

Het verhaal over Pinksteren:

Het is feest in de stad. Pinksterfeest. Overal zijn mensen. Het zijn mensen van overal. Ze spreken niet allemaal dezelfde taal. Sommige mensen begrijpen niet wat de anderen zeggen, maar dat maakt niks uit. Want het is feest. Iedereen is blij. De leerlingen van Jezus zijn ook in de stad. Zij vieren geen feest. Ze zitten binnen en ze praten met elkaar. Jezus is naar de hemel gegaan. Hij geeft gezegd dat ze moeten wachten op wat komt. En dat doen ze nu. Petrus kijkt Johannes aan. 'Weet jij wat er komt?' vraagt hij. Johannes schudt zijn hoofd. Hij weet het niet. Dan begint de wind te waaien. Je hoort het suizen langs de kieren van de ramen. De deur klappert. De wind blaast door het huis. De leerlingen kijken naar elkaar. Ze zien kleine vlammetjes. Ze dansen door de kamer. De leerlingen voelen een blij gevoel vanbinnen. Ze willen praten, zingen juichen. Hun gezichten stralen. De leerlingen praten allemaal door elkaar. Zo hard, dat de mensen buiten het horen. De mensen stoten elkaar aan. Ze wijzen naar het huis. Ze drommen om het huis heen en kijken door de ramen naar binnen. Daar zien ze iets bijzonders gebeuren. Ze horen de leerlingen praten. Maar, wat gek: iedereen kan verstaan wat ze zeggen, ook al komen ze uit een ander land. Hoe kan dat nou? Petrus stapt naar voren. Hij praat tegen de mensen. Hij zegt: 'God heeft ons Jezus gegeven. Jezus heeft ons veel geleerd. Hij heeft wonderen laten zien. En nu geeft God zijn Geest. Hij zorgt voor ons!'

(In het verhaal lees je dat het Pinksterfeest is. Dat klinkt gek, hoe kan het nou dat er al Pinksteren gevierd wordt als het verhaal nog moet beginnen? Ze bieden bij dit feest de Heere de eerste vruchten van de tarweoogst aan en danken Hem ervoor)

